

[Žmogaus kova prieš valdžią - tai atminties kova prieš užmaršumą](#) :: Your Favorite Site

Alpių ledyno mumijos Ecio prakeikimas

1991 m. rugsėjo 19 d. Otztalerio Alpių Hauslabjocho viršūnėje vokiečių alpinistų E. ir H. Zimonų laukė iš ledo kyšantis, ant pilvo gulintis sudžiuvęs žmogaus kūnas

kurią dengė į pergamentą panaši oda. Ploname lede buvo įstrigusi jo koja, apvyniota šiaudais ir odos juostelėmis. Tarp jų buvo varinis kirvukas ir medžioklei skirti įrankiai. Po kelių dienų kūnas buvo iškeltas ir sraigtasparniu nuskraidintas į Insbruką (Austrija). Mumija, kuri buvo pavadinta Eciu (Oetzi arba Ötzi) datuojama 3300 metų pr. Kr. (Vėlyvasis Neolitas Europoje). Puikiai išsilaikęs kūnas ir su juo rasti daiktai buvo neįkainojamas atradimas antropologams ir priešistorės tyrinėtojams. Ecis buvo 160 cm ūgio, mirė 40-53 metų amžiaus. Greičiausiai – svarbus savo bendruomenės asmuo. Tačiau mumiją atradęs H. Zimonas mistiškomis aplinkybėmis žuvo. Tai nutiko po 13 metų – 2004 m. spalio 23 d., maždaug toje pačioje vietoje, kur jis su žmona buvo aptikęs Ecio mumiją. Ten vieton 67 m. vyras dar sykį leidosi tikėdamasis aptikti Ecio gentainių palaikų. Ir pradingo. Paaiškėjo, kad jis keliaudamas įkrito į plyšį. Suledėjusį H. Zimono kūną surado po dviejų savaitių. Teigiama, kad jis gulėjo tokia pat poza, kokia buvo rasta mumija. Po šio įvykio buvo prisimintos kitos su Alpių ledynų mumija susijusių žmonių mirtys ir prabilta apie mistišką „senovės alpinisto“ prakeikimą. H. Zimonas tapo penktąja Ecio auka iš septynių. Ecio aukos Mįslingų mirčių grandinė prasidėjo Ecio atradimo metais, beveik iškart po to, kai mumija buvo nuskraidinta į Insbruko tyrimų laboratoriją. Ten Ecio palaikų autopsiją atliko teisės medicinos ekspertas Raineris Henas. Netrukus jis žuvo autoįvykio metu – keliaudamas į mokslinę konferenciją, kurioje ruošėsi skaityti pranešimą apie „ledo žmogaus“ skrodimo rezultatus. Po kelių dienų sniego lavina kalnuose pasiglemžė Kurto Frico gyvybę – jis žuvo vienintelis iš visos slėnyje buvusios alpinistų grupės. K. Fricas buvo mokslininkas, kuris Ecio mumiją evakuavo ir sraigtasparniu atgabeno į Insbruką. 2004-ųjų vasarą, nors ir pačiame jėgų žydėjime, tačiau dėl smegenyse sparčiai susiformavusio auglio mirė filmą apie Ecij ir jo atradėją H. Zimaną kūręs režisierius Raineris Holcas. Tada H. Zimanas ne juokais ėmė baimintis ir po savo bičiulio laidotuvių nesiliovė kartojęs „Ecio siela sekančiu pasirinko mane“. Po kelių mėnesių taip ir atsitiko... H. Zimono laidotuviuose dalyvavęs Insbruko universiteto mokslininkų grupės, tyrusios Ecij, vadovas, profesorius Konradas Špindleris (Konrad Spindler) po kurio laiko žurnalistams kalbėjo: „Aš – mokslo žmogus ir netikiu prietarais. Tačiau nevalingai pagaunu save mąstantį „O kas gi sekantis?“ Profesorių tada juokavo. Tačiau kita Ecio auka tapo būtent jis. K. Špindleris nuo insulto mirė 2005 m. Ecio prakeikimo auka laikomas ir Diteris Vernikė – Ecio palaikus evakuavusios ekspedicijos narys, nuo širdies smūgio miręs beveik išsyk po K. Špindlerio laidotuvių. 2005-ųjų lapkričio pradžioje mįslingomis aplinkybėmis mirė ir daktaras Tomas Lojus – žymus Kvinslendo universiteto (Australija) archeologas ir biologas, tyrinjęs Ecio daiktus ir DNR. Mokslininko kūnas be smurto žymių buvo aptiktas bute, kuriame jis gyveno. Mirties priežasties nustatyti taip ir nepavyko. Savotiško „išspėjimo“ nuo „senovės alpinisto“ sulaukė dar vienas Insbruko universiteto profesorius – Ecio mumijos organus tyrinjęs Valteris Leiteris. Lydintį amerikiečius kolegą į vietą, kur buvo aptikti Ecio palaikai, V. Leiterį užklupo sniego audra. Profesorius smarkiai sušalo ir tik per stebuklą liko gyvas. Po tokių įvykių buvo prisimintas Tutanchamono mumijos prakeikimu vadintas atvejis, kai prieš 80 metų ėmė mirti žmonės, sudrumstę Tutanchamono kapo ramybę. „Burtininkas Ecis keliavo laiku“ ir kitos sąmokslų teorijos. Prakeikimu tikintys mistikai, žinoma, netruko priskaldyti mistinių hipotezių. Pirmoji – Ecis buvo burtininkas. Apie tai neva liudija keistos jo kūno tatuiruotės iš suodžių (įtrintų į negilias įpjuvas), kurių suskaičiuota net 57. Daugelio tatuiruočių pavidalas primena horizontalias juosteles. Jos neva padarytos akupunktūros taškuose ir mįslingai primena senovės kinų „Permainų Knygos“ heksagramas – iš jų ligi šiol buriama. Žinios apie biologiškai aktyvius (akupunktūrinius) taškus, kaip ir apie heksagramas, atsirado Kinijoje po Ecio mirties Alpėse praėjus maždaug tūkstančiui metų. Jei tikėtume kai kuriais tyrėjais, skirtingiems laikmečiams priklauso ir su Ecio palaikais rasti reikmenys: strėlėms – neva 7 tūkst. metų, kirviui – 2 tūkst. metų, o oda, į kurią buvo įsisupusi mumija, buvo nudirta prieš 5 tūkst. metų – nuo ožkos, kuri gyveno... Kinijoje. Pats Ecis į kiną nepanašus. Tačiau jo DNR analizė liudija, jog jis nėra europiečių palikuonis. Tad iš kurgi kilęs šis „senovės alpinistas“? Klausimas kol kas lieka neatsakytas. Viena iš sveikam protui daugiau mažiau priimtinių hipotezių – tatuiruotėmis Ecio kūną išmargino senovės žyniai, kurie akupunktūros taškus puošė specialiais, gydymo sumetimais. Tačiau patikėti, jog prieš 5,3 tūkst. metų Alpėse gyvenę žmonės turėjo tokių medicininių žinių, gana sudėtinga (ką ir bekalbėti apie fantastiškiausias pseudoteorijas, bylojančias, jog Ecis, pavyzdžiui, turėjo antgamtiškų galių keliauti laiku, susijusių su prakeikimu, kuris kris ant jo kūno ramybę ateityje sudrumsiančių asmenų pečių). Mirė ne visi Jau šešti metai, kai Ecio „dalgis“ nustojo retinti mumiją tyrinėjusiųjų gretas. Gal jokie prakeikimo ir nebuvo? Juk gyva ir Ecio atradėjo žmona, atradimo „bendraautorė“ Erika Zimon. Jai – jau 84-eri. Neseniai sulaukė Austrijos vyriausybės jai įteiktos maždaug 150 tūkst. eurų premijos. Gyvas ir sveikas yra ir Geretas Lojus – paskutinės aukos Tomo Lojaus brolis ir kolega. Jis ir toliau Australijoje tyrinėja Ecio DNR. Į aną pasaulį neskuba ir Ecio tatuiruotes tyrinėjusi Graco medicinos universiteto mokslininkė Marija Ana Pabst. Jokios baimės nejučia ir 2011 m. vasarį mumijos kompiuterinę tomografiją atlikę broliai Alfonsas ir Adri Kenisai. Parengė Saulius Žukauskas